

Het jaar waarin ik een kind en kanker kreeg van Marjolein van Oosterbos

Door: Lettie Vaatstra

Deze autobiografie start op donderdagmiddag 8 februari 2018. Marjolein Oosterbos is op dat moment 37 weken zwanger. Ze is net bij de gynaecoloog geweest. Er zijn zorgen over de grootte van de baby, te veel vruchtwater en Marjolein voelt een verdikking in haar rechterborst. Die avond komt de bevalling op gang en de volgende ochtend wordt dochter Jet geboren. Jet is 54 cm groot en 4 kilogram schoon aan de haak. Het eerste deel van de titel van het boek is er!

De diagnose kanker krijgt Marjolein te horen als Jet vijf weken is. Ze heeft triple negatieve borstkanker zonder uitzaaiingen en er wordt direct een behandelplan opgesteld. Er is echter meer aan de hand, wat niet meegenomen is in de titel van het boek. Zou het anders te lang geworden zijn? Ze heeft namelijk ook een goedaardige tumor in haar hoofd. En ze weet al dat ze daarvoor de komende tijd eveneens behandeld moet worden.

Het boek is opgedeeld in aktes, die het behandelplan voor de borstkanker en haar hoofd weergeven. Akte 1: De behandeling van de borstkanker: vier keer AC en twaalf keer Taxol. Hier start ze direct in haar kraamtijd mee. De behandeling tegen de kanker heeft voorrang gekregen op de oogoperatie, wat maakt dat ze langzaam blind wordt aan dat oog. Zoals ze het zelf omschrijft: geen prettig vooruit'zicht' en veel zorg. Dat spelen met taal, komt veel terug in het boek. Dat lijkt het boek luchtig te maken, maar wat een zware jaren zijn het voor Marjolein.

De behandeling bestaat uit meer akten en duurt langer dan gepland. De rol van patiënt valt haar zwaar. Ze omschrijft dat als volgt: *Waar ik voorheen redelijk autonoom door het leven stapte heeft de patiëntenrol mij in systemen geslingerd waarin ik overgeleverd ben aan protocollen, checklists en planningen die van alles over en voor mij besluiten, waarbij ik moet schikken en wachten en waar mijn andere rollen er helemaal niet toe doen. Alhoewel ik heus wel zie dat de meeste individuen in die systemen echt op veel momenten hun uiterste best doen, voelt het alsof mijn leefwereld compleet wordt overgenomen.* De impact hiervan en van het ziek zijn op de andere rollen, zoals echtgenote en moeder, is enorm. Gelukkig doet Jet het goed. Zij doorloopt haar eigen ontwikkeling op lichamelijk en mentaal gebied.

Als in februari 2019 Jet 1 jaar wordt, is Marjolein ook 1 jaar ziek en mag de werkgever 30% op haar loon in mindering brengen. Naast alles waar ze al zorgen om heeft: komt de kanker toch terug, de bijwerkingen, angst om Jet niet groot te zien worden, is dit voor Marjolein ook een zware aderslating als kostwinner. Wettelijk gezien moet ze het tweede jaar gaan re-integreren naast alle behandelingen die ze nog steeds ondergaat en alles wat daarbij komt kijken. Het is schrijnend om te lezen hoe rigide hier mee wordt omgegaan door de Arbo-arts en ook door haar werk. Ze geeft wel heel duidelijk inzicht in hoe dit allemaal reilt en zeilt.

Het zijn echt roerige jaren voor Marjolein en haar gezin. Het lijkt in een sneltreinvaart door te denderen. Het is voor de lezer fijn dat ze er jaartallen bij zet. Veel zal voor mensen met borstkanker die curatief behandeld worden voor erkenning en herkenning zorgen. Ze geeft in mijn optiek goed woorden aan het maken van keuzes in de behandelingen, de bijwerkingen, de angsten en balanceren tussen De Zieke Wereld en De Gezonde Wereld. Het boek eindigt midden 2023, akte 6. Marjolein aanvaardt een nieuwe baan voor 32 uur dichterbij huis. Ze komt steeds meer in de Gezonde Wereld. En dat gun je haar ook als lezer, te meer wanneer je je realiseert dat Jet dan inmiddels al vijf jaar oud is.

Bestelinformatie:

Het boek is o.a. verkrijgbaar bij [Bruna](#), [Boekscout](#), [Goedhart Boeken](#) en [Boekenhuis Rijsen](#).